

Sluta inte prata om Jesu återkomst

Nej, det var inte domedagen som inföll i söndags, vad än någon svenskkyrklig kommunikatör fått för sig. Men kyrkorårets sista söndag, domsöndagen, är en av mina favoriter. Varför? För att den är så hoppfull. En dag kommer Jesus komma tillbaka och döma levande och döda, ställa allt till rätta. Det är en dag kristenheten brukade tala och predika om väsentligen oftare förr om åren.

Kanske är det eskatologiska övertoner och villoläror som gör att man talar tystare om denna dag nu för tiden? Jesu återkomst har, sorgligt nog, blivit en dag många kristna inte ser fram emot utan kanske också räds. De som gjort om denna viktiga grundbult i den kristna tron till skrämselfpropaganda kommer nog få höra ett och annat denna dag, var så säker. Domedagen är en dag vi kan se fram emot med hopp och förväntan – eftersom Gud är god.

Faktum är att Jesus flera gånger talar till sina lärjungar om denna dag och hur vi inte bara ska vänta på den utan också påskynda den – genom att predika evangelium för alla folk och stammar på jorden. Det i sig är en utmaning i dag. Men om Coca-Cola har lyckats sprida sitt varumärke till närapå hela jordklotet så vore det konstigt om inte det glada budskapet om nåd och upprättelse skulle kunna göra detsamma.

Men kanske beror den nutida kyrkans ambivalens inför Jesu återkomst mindre på överhettade predikanter och mer på vår egen bekvämlighet? Att du och jag har det så bra att vi inte längre längtar efter befrielsen och upprättelsen som utlovats? Att vi är så upptagna med att förverkliga oss själva, renovera våra kroppar och hus att vi glömmer att det i vår värld bokstavligen finns miljarder människor som har långt ifrån samma möjligheter. Att vi ibland tappar bort den befallning Jesus själv gav oss: att gå ut och göra alla folk till lärjungar. Hemma – och långt borta.

Så länge vi befinner oss på den här jorden kommer våld, krig, sjukdom, sorg och fattigdom att finnas. Så länge vi lever här kommer despoter som Putin kunna attackera och döda oskyldiga. Så länge vi verkar i den här tiden kommer terrorister som Hamas eller Al Shabab kunna kidnappa, mörda och lemlästa. Så länge vi bor på den här trasiga jorden kommer människor drivas på flykt undan våld, förtryck, förföljelse och klimatkatastrofer. De, troligen långt mer än många av oss hemmablinda

och välbeställda svenskar, har skäl att längta efter dagen då befrielse kommer och efter att få se ondskan ställas till svars.

Det är lätt att känna maktlöshet inför allt mörker vi ser i dag. Men i stället kan vi välja att i solidaritet med den som lider berätta om vår tro, för grannen, för dem som bor i utsatta områden, för dem som tillhör en onådd folkgrupp. Vi kan påskynda Herrens dag. Den dag då ondskan ska få ett slut. Den dag då alla tårar ska bli torkade. Vilket hopp!